

Моя палата номер шість

Ірина Цілик

В моїй палаті номер шість
Так тихо, що риплять фіранки.
Рвучка рухомість важко їсть
Химерний образ полонянки.
Я тут віднині оселюсь,
Змінюючи пульс на калатальце.
Я-лже і вже нарешті — плюсь! —
Втоплю у блюзі стегна й пальці.
Безжальний, жадібний, на склі
Мій нагляд за чужим весіллям
Кислотно виплакався й осліп.
У подушках стікаю сіллю.
А у волоссі жовтий гість
Уважно в'яже млосні гнізда.
Мою палату номер шість
Провітрять в день твого приїзду...